

جمهوری اسلامی ایران با صبر، حوصله و تدبیر، طرح هجوم منطقه‌ای علیه منافع آمریکایی. صهیونی را پیش خواهد برد؛

واینک، وعده‌ صادق منطقه‌ای...

سرمقاله

اینکه در این میان، صهیونیست‌ها هم طالب خوردن سیلی شده‌اند و به پشتیبانی اربابشان مجدداً وارد معرکه شده‌اند، بحث دیگری است. جمهوری اسلامی ایران خودش را برای این روز آماده کرده بود. زمان هم نشان خواهد داد طرف‌های درگیر در این معرکه، چگونه و در چه وضعیتی از نزاع خارج خواهند شد. ایران پیشگام ورود به این معرکه نبود، اما حالا که دشمن صهیونی - آمریکایی آن را تحمیل کرده، با تدبیر، قوت و بدون عجله، امور را پیش خواهد برد. پیش فرض همه‌ی این ماجرا، اما حفظ انسجام و اتحاد داخلی است. مشیت محکم جمهوری اسلامی ایران برای مدیریت این معرکه‌ی منطقه‌ای، محتاج صفوف محکم ملت و مردم ایران است. بر همه‌ی نخبگان و تربیون‌داران فرض است که صفوف محکم اتحاد ملّی را تقویت کنند و مشیت نیروهای مسلّح را محکم‌تر. نیروهای مسلّح ایران، به پشتیبانی ملت، برنامه‌های زیادی برای متجاوزان آمریکایی و صهیونی دارند. ■

است که کمیت و کیفیت آتش، به صورت تصاعدی تشدید خواهد شد. هر ساعت که سرویس دادن به دشمن آمریکایی به تأخیر افتد، آتش دامن بیشتری از خدمات‌دهندگان به دشمن را خواهد گرفت. سمت دیگر معرکه‌ی اخیر، رژیم صهیونی است؛ رژیمی که در قدوقورهای درگیری با ایران نبوده و نیست. از همین جهت، چه در جنگ دوازده‌روزه و چه در معرکه‌ی حاضر، بخش قابل توجهی از جان و تجهیزات نیروهای آمریکایی در منطقه، سپر حفاظت و دفاع از این رژیم شده است. کشوری مانند ایران که سطح درگیری خود را با ایالات متّحده و فلج کردن ناوگان او تعریف کرده، پنجه‌درپنجه انداختن با رژیم صهیونی، نوعی دست‌گرمی برای مبارزه با حریف اصلی است. تهران، بر خلاف صهیونیست‌ها که به حملات ضربتی، کوتاه و جمع شدن یکباره‌ی ماجرا علاقه دارند، با صبر و حوصله طرح خود را پیش می‌برد. سطح درگیری جمهوری اسلامی ایران در معرکه‌ی اخیر، نه با رژیم نیابتی صهیونی، بلکه با کارفرمای اصلی است؛ حالا

اقلیم کردستان عراق، زیر ضربات هجومی ایران قرار گرفت. تهران نبض واکنش‌های دفاعی و نظامی خود را با تعاریف یا هیجان رسانه‌ای تنظیم نمی‌کند که از زدوخورد‌های روز اول نبرد به شوک فرورود. آنچه در روز اول نبرد انجام گرفت، تنها بخش کوچکی از معرکه‌ای است که پیش از این وعده داده شده و ایران آن را برای روزهای آتی طرازی کرده است. حسب این طرازی، تمام دارایی‌های ایالات متّحده در منطقه، اعم از نظامی، غیرنظامی، اقتصادی و سیاسی، اهداف مشروع موج‌های تهاجمی ایران هستند. نیروهای مسلّح هم به نوبت و بر حسب برنامه‌ی از پیش طرازی شده، آن‌ها را زیر ضربه خواهند برد. تهران بر سر منافع ملّی خود در این سطح، تعارفی با کشورهای همسایه و منطقه ندارد. به همین دلیل، بر مقامات کشورهای منطقه فرض است که در نوع سرویس‌دهی امنیتی و نظامی خود به دشمن آمریکایی - صهیونی تجدیدنظر کنند؛ در غیر این صورت، ادامه‌ی ماجرا همان خواهد بود که در نیم‌روز نخست روز اول نبرد رخ داد. تفاوتش البته این

و اینک، وعده‌ی صادق منطقه‌ای! آنچه از ساعات میانی ظهر شنبه، نهم اسفند، انجام شد، عرصه‌ی تحقق همان چیزی بود که ایران پیش از این وعده داده بود: اینکه اگر جرقه‌ی تجاوزی علیه ایران روشن شود، پاسخ ایران دیگر محدود به جغرافیای سرزمین‌های اشغالی نخواهد بود و جمهوری اسلامی ایران آن را یک درگیری تمام‌عیار منطقه‌ای خواهد دانست؛ پاسخ نظامی و دفاعی‌اش هم متناسب با همین مقیاس منطقه‌ای خواهد بود. جمهوری اسلامی ایران متعهد به رعایت حُسن هم‌جواری است، اما این باعث نخواهد شد که اگر دشمن صهیونی - آمریکایی با استفاده از هوا، زمین و دریای همسایگان، شعله‌ی تجاوز را علیه ایران بالا بکشد، ایران در بند تعارفات بماند؛ ایران متعهد به چیزی است که پیش از این وعده داده بود: جنگی اگر دربرگیرد، پاسخ ایران منطقه‌ای خواهد بود. در همین راستا هم بود که بدون هیچ تعارفی، اهداف متعددی از دشمن آمریکایی در قطر، امارات متّحده‌ی عربی، بحرین، عربستان سعودی، اردن و

این صدای ملتی است که با صدای رسا، با جسارت و شجاعت کامل می‌گوید: ما پشتیبان قاطع نیروهای مسلح خود و تابع محض فرماندهی معظم کل قوا، امام خامنه‌ای عزیز، خواهیم بود.

الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است.

این صدای ملتی است که دنبال عزت می‌گردد به هر قیمتی، اما زیر بار ذلت نخواهد رفت.

پیام صوتی
یک هموطن ایرانی
خطاب به نیروهای
مسلح ایران

بازی خوانی

خطای محاسباتی، رمز شکست آمریکا

ملت ما دشمنانی دارد، کوچک و بزرگ، اما آن که من رویش تکیه میکنم که به معنای واقعی کلمه دشمن است و دشمنی میکند و خباثت میکند، آمریکا است. این از روی تعصب نیست، این از روی یک نگاه بدبینانه نیست؛ این ناشی از یک تجربه است، یک فهم درست واقعی است، دیدن میدان است؛ داریم می‌بینیم میدان را. این جور نیست که فقط با این حقیر دشمن باشند یا با دولت جمهوری اسلامی؛ نه، با اصل این ملّتی که ایستاده است، این ملّتی که از مواجهه‌ی با دشمن خسته نمیشود مخالفند، با این بدند، با این دشمنند. وقتی دشمن است، چشمش بسته است؛ مثل آدمی که نمیبیند، نمیتواند درست محاسبه و ارزیابی کند؛ که همین عدم توانایی محاسبه‌ی او موجب میشود که شکست بخورد. چون درست نمیتواند محاسبه کند، چون صحنه را درست نمی‌شناسد، شکست هم می‌خورد، که شکست هم خورده‌اند! از روز اول که این انقلاب یک نهال باریکی بود، با آن جنگیدند و حمله کردند؛ امروز به کوری چشم اینها انقلاب یک درخت تناور پُربُرج و باری شده. پس این نشان‌دهنده‌ی این است که نمیتوانند و نتوانستند؛ اما دشمنی میکنند؛ مال امروز هم نیست. رهبر انقلاب اسلامی؛ ۱۳۹۶/۰۸/۱۱

قاب

سجده جمعی از دانشجویان دانشگاه تهران به روی پرچم ایران

دانشجویان سکوت نهادهای بین‌المللی در پی تجاوز به خاک ایران را نشانه‌ی دیگر از فریبکاری دانستند

فرزند ایران

خلاق کوچک

جلسه‌ای بود از جمع کودکان عاشورایی در کانون پرورش فکری کودکان اراک. مادر داغ‌دیده گفت: «وقتی در جمع شما هستم در آرامشم، شما کودکان عاشورایی همانند آیما من هستی‌د چرا که مثل شما خلاق بود و خلاقیت او در کانون اوج گرفت و ویژگی جسارت و جسور بودن در تصمیم‌گیری، و انتخاب او را در نقاشی‌ها، در خلق و خوی او برای من که مادرش بودم الهام بخش بود.»

آیما از چهارسالگی عضو کانون پرورش کودکان و نوجوانان تفرش بود. مادرش می‌گفت: «آیما وقتی تصمیم می‌گرفت جسور بود و تحت هر شرایطی پای تصمیم و انتخاب و عواقبش می‌ایستاد.» مادر شهیده با اشاره به دلیل انتخاب اسم آیما، برای کودکان عاشورایی گفت: «آیما یعنی "ما و ما"، به اتفاق همسر شهیدم گفتیم آیما می‌شود ماه زندگی من و او، اما امروز که آیما به ظاهر در جمع ما نیست اما می‌دانم که الان اینجاست و کنار شما، آیما شده ماه همه ایران، مثل شما...» آیما زینلی هشت‌ساله همراه پدر و خواهر کوچکش در حمله ناجوانمردانه رژیم صهیونیستی در بامداد جمعه ۲۳ خرداد، به شهرک شهید چمران تهران، به شهادت رسیدند. و در گلزار شهدای تفرش به خاک سپرده شدند. محیا عبدلی